

Den trasiga vattenflaskan

Kadie var törstig. Hur kunde Sophia hjälpa henne?

Noelle Lambert Barrus
(Baserad på en sann berättelse)

Det här hände i Sierra Leone.

Sophia lyssnade noga när hennes lärare förklarade matteuppgiften på tavlan.

"Så, vad är nio gånger fyra?" frågade läraren.

Sophia räckte upp handen. "Trettiosex", svarade hon.

Hennes lärare log. "Det stämmer, Sophia!"

Efter lektionen var det dags att gå hem. Sophia gick med sina vänner. Alla tog fram sina vattenflaskor för att dricka sin sista slurk vatten. Det var varmt i dag!

Men Sophia såg något konstigt. Hennes vän Kadie drack inte vatten. Hon gick bara tyst bredvid.

"Kadie, var är din vattenflaska?" frågade Sophia. Alla var alltid törstiga när skolan var slut.

"Jag hade sönder den i går, och jag kan inte få en ny", sa Kadie. "Så nu kan jag inte ta med vatten till skolan."

Sophia tittade ner på sin egen vattenflaska. Hon önskade att hon kunde dela med sig! Men allt vatten var slut.

Hela dagen tänkte Sophia på Kadie och hennes trasiga vattenflaska. Det var inte lätt att få tag på rent vatten där de bodde. De flesta barn fick bara en vattenflaska att använda hela året. De fyllde den ur en stor behållare med rent vatten hemma. Man kunde bli sjuk av att dricka annat vatten. Om Kadie inte hade en vattenflaska kunde hon inte ta med sig vatten hemifrån för att dricka i skolan.

Morgonen därpå tänkte Sophia på hur hon kunde hjälpa Kadie. Sophias familj hade några plastflaskor fulla med vatten. Sophia stoppade en av dem i sin ryggsäck tillsammans med sin metallflaska. Den gjorde ryggsäcken lite tyngre, men det gjorde inget.

När hon kom till skolan hittade hon Kadie.

"Kadie, har du fått en ny vattenflaska än?" frågade Sophia.

Kadie skakade på huvudet med nedslagen blick.

"Det gör inget", sa Sophia. "Jag har en till dig!"

Hon gav Kadie vattenflaskan. Kadie log.

"Tack, Sophia!" Kadie gav sin vän en stor kram.

Under lektionen drack Kadie ur sin vattenflaska med de andra barnen. Sophia var glad att se att hennes vän inte behövde vara törstig.

Varje dag den veckan tog Sophia med sig en extra vattenflaska till sin vän. Så en morgon lyfte Sophias mamma upp hennes ryggsäck.

"Hmm", sa mamma. "Den känns tyngre än vanligt." Hon öppnade ryggsäcken och tog fram den extra vattenflaskan.

"Var det meningen att du skulle ta med den här extra vattenflaskan till skolan, Sophia?" frågade mamma.

Sophia nickade. "Kadies vattenflaska gick sönder och hon får inte en till. Så hon hade inget vatten i skolan."

"Hur länge har du tagit med extra vatten till henne?" frågade mamma.

"Bara den här veckan", sa Sophia. "Jag ville inte att Kadie skulle vara törstig."

Mamma log. "Det är jättesnällt av dig att tänka på din vän. Det är något som Jesus skulle ha gjort. Jag är glad att se att du är som Jesus." Hon gav Sophia en kram. "Och jag tror jag vet ett annat sätt för oss att hjälpa till."

Mamma gav Sophia en vattenflaska av metall. "Ge den här till din vän i stället så att hon kan använda den varje dag. Då behöver du inte ta med en plastflaska varje dag."

"Säkert?" frågade Sophia.

Mamma nickade. "Ja. Be henne bara att vara rädd om den."

Sophia tog med sig vattenflaskan till skolan. Det första hon gjorde var att ge den till Kadie.

"Wow", sa Kadie. "Tack, Sophia!" Kadie gav henne en kram.

Sophia kände sig varm inombords. Hon visste att hon hade hjälpt sin vän, precis som Jesus skulle göra. ●

Hur har du hjälpt någon?